Dosarul nr.1a-1750/22 Judecătoria Chișnău, sediul Buiucani
1-22080009-02-1a-26082022 Judecător Nicolae Corcea

D E C I Z I E

10 februarie 2025 mun. *****

Colegiul penal al Curţii de apel Centru, în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială
Judecători: Igor Chiroşca și Denis Băbălău

A examinat în şedinţă de judecată, fără prezența părților, recursul procurorului în Procuratura mun. *****, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Diana Vatavu declarat împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 13.07.2022 în cauza penală privind condamnarea lui

Bîtca Alexandru ***********, a.n.*****, IDNP *****, domiciliat mun. *****, str. *****, nesupus militar, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat,

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.3 Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei penale în instanța de recurs: 05.07.2024 - 10.02.2025.

Colegiul penal al Curții de apel centru, asupra recursului,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 13.07.2022, Bîtca Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.3 Cod penal, fiindu-i stabilită, în baza normei enunțate, cu aplicarea prevederilor art. 364^1 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei lui Bîtca Alexandru pe o perioadă de probă de 4 (patru) ani. În perioada de probă față de Bîtca Alexandru s-au stabilit următoarele restricții: să nu părăsească Republica Moldova fără acordul organului care pune în executare sentința și să nu comită alte infracțiuni.

S-a încasat din contul lui Bîtca Alexandru în folosul statului suma de 320,00 (trei sute douăzeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Bîtca Alexandru la data de 10 februarie 2022, aproximativ orele 03:30 min., în timp ce se afla pe str. ***** 22/9, mun. *****, împreună și de comun acord cu alte persoane la moment neidentificate de către organul de urmărire penală, acț*****ând cu intenție directă, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, încălcând ordinea publică, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, au inițiat un conflict cu Ivanoc Denis, după care au scos două cuțite pe care le aveau pregătite din timp asupra lor, și i-au aplicat ultimului 5 lovituri în regiunea fesieră și lombară pe stânga, astfel cauzând-ui părții vătămate Ivanoc Denis, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202202D0338 din 14 martie 2022, plăgi înțepat-tăiate în regiunea fesieră și lombară pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit (tăietor, înțepător-tăietor), posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiț*****ează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară. Reieșind din numărul leziunilor corporale constatate, s-a acț*****at de cel puțin 5 ori cu obiectul vulnerat.

Acțiunile inculpatului Bîtca Alexandru au fost încadrate în temeiul art.287 alin.3 Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenț*****ate, care încalcă ordinea publică însoțite de aplicarea armei pentru vătămarea integrității corporale sai a sănătății.

În ședința de judecată a primei instanțe, inculpatul Bîtca Alexandru a înaintat cerere privind examinarea cauzei penale în baza prevederilor art.364[1] Codul de procedură penală, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe motiv că, înțelege în ce este învinuit și recunoaște integral vinovăția în cele incriminate, cererea nominalizată fiind susținută integral de către avocat. Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art.364[1] Codul de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura mun. *****, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Diana Vatavu a declarat recurs în termen, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 13.07.2022, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-l recunoaște pe Bîtca Alexandru vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin.3 Cod penal, și a-i stabili în baza acestui articol, pedeapsa sub formă de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea recursului procurorul a invocat faptul că, la stabilirea pedepsei, instanța urma să ia în considerare caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii comise, circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului circumstanțele atenuante și agravante a răspunderii penale.

Indică, că anterior inculpatul Bîtca Alexandru a fost condamnat pentru comiterea de infracțiuni similare, continuând să comită fapte ilicite, aplicând față de

persoane arma (cuțit), astfel aflarea lui Bîtcă Alexandru în libertate ar pune în pericol în continuare societatea.

Acuzarea consideră, că reeducarea și corectarea lui Bîtca Alexandru nu va putea fi atinsă prin pedeapsa stabilită prin sentința contestată, deoarece nu constituie o pedeapsă echitabilă și proporț*****al faptei comise în coraport cu personalitatea inculpatului.

Având în vedere că potrivit Legii nr.83 din 14.04.2023, privind modificarea unor acte normative, art.364[1] Cod de procedură penală a survenit modificări, astfel încât potrivit alin.10 sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale. Alin.11 prevede că recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448. Analizând textul art.364[1] alin.10 și 11 (în redacția legii noi) coroborat cu art. IV alin.(2) al Legii nr. 83 din 14.04.2023, rezultă că, cauza penală cu nr. 1a-1750/22, în privința lui Bîtca Alexandru, se va examina în continuare în ordine de recurs.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 447 alin.1, 2 Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în recurs, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de apel ***** consideră necesar de a admite recursul declarat de procurorul în Procuratura mun. *****, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Diana Vatavu, cu casarea sentinței în partea stabilirii modalității de individualizare a executării pedepsei penale, cu dispunerea rejudecării cauzei penale, în această parte, de către instanța de fond, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Conform art.437 alin. 1 pct. 1[4]) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art.448 Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art.449 alin.(1), pct. 2), lit. b), d) Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului; sau, dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată, conform art. 364[1] Cod de procedură penală, (1) Pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. (...) (10) Sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, urmând a accepta constatarea de fapt stabilită de instanța de fond. Mai mult decât atât, Colegiul reține că, această cauză a fost judecată în procedura simplificată, reglementată de art.364[1] Codul de procedură penală, potrivit căreia judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar dacă inculpatul recunoaște faptele aşa cum acestea sunt menț*****ate în rechizitoriu. Alegerea de către inculpat, până la începerea cercetării judecătorești în instanța de fond, a procedurii prevăzute de art.364[1] Codul de procedură penală, stabilește și limitele eventualelor recursuri împotriva sentinței adoptate, în care pot fi invocate doar erorile procesuale şi/sau măsura de pedeapsă stabilită.

Potrivit art.364[1] alin. (1) Codul de procedură penală, recunoașterea celor săvârșite de inculpat vizează totalitatea faptelor reținute în sarcina acestuia, inclusiv prejudiciul consemnat de procuror în rechizitoriu, ca fiind cauzat prin comiterea infracțiunii imputate. Colegiul penal reține că, fiind verificată legalitatea acceptării de către instanța de fond a procedurii simplificate, în primul set al procedurilor, aceasta a fost recunoscută ca legală, ceea ce presupune că nu a fost afectată de careva erori procesuale.

Drept urmare, în cel de-al doilea set al procedurilor, Colegiul penal, ținând cont de faptul că probatoriul administrat la faza de urmărire penală care a fost acceptat de către inculpat, și pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, se conchide inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că sentința în această parte nu poate fi contestată.

Din textul recursului declarat, problema dedusă judecății în respectiva cauză vine în raport cu individualizarea executării pedepsei penale stabilite inculpatului Bîtca Alexandru și anume, se solicită prin recursul procurorului stabilirea unei pedepse mai aspre sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea art. 90 Cod penal.

Una din regulile de bază la examinarea recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, este că instanța de recurs, la judecarea recursului nu poate emite o nouă hotărâre, care ar avea ca efect agravarea situației inculpatului. În acest context, Colegiul Penal atestă că, prin cerințele formulate în cererea de recurs, acuzatorul de stat solicită agravarea situației inculpatului Bîtca Alexandru, respectiv, instanța de recurs, reieșind din prevederile art.449 alin.(1), pct.

2), lit. b) Codul de procedură penală, este limitată în pronunțarea unei soluții dacă recursul procurorului este pasibil de a fi admis, prerogativa agravării situației inculpatului, fiind de competența exclusivă a instanței de fond, în urma remiterii cauzei la rejudecare.

Conform art.449 alin.(1) pct.2), lit. d) Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral şi dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.

Astfel, instanța de recurs, reieșind din limitele judecării recursului, va admite recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 13.07.2022, în baza art.449 alin.1 pct. 2) lit. d) Codul de procedură penală, cu casarea parțială a hotărârii atacate în partea individualizării modalității de executare a pedepsei penale şi dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată, inclusiv deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art.7 alin.(1) Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art.61 alin.(1)-(2) Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art.75 alin.(1)-(2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepț*****al și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară

aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menț*****ate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța ține cont de prevederile art.7, art.61, art.75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Potrivit art. 90 alin. 1 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţ*****al ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţ*****ată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţ*****ată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţ*****ată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

O condiţie obligatorie (şi unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiţ*****ată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi raţ*****al ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei şi calităţilor individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condiţiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituţia suspendării condiţ*****ate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Pentru dispunerea suspendării condiţ*****ate a executării pedepsei, Colegiul penal trebuie să examineze dacă prin suspendarea condiţ*****ată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art.61 Codul penal.

Colegiul penal subliniază că, deși instanța de fond corect a stabilit inculpatului pedeapsa cu închisoare, ultima însă eronat a decis asupra suspendării condit*****ate a executării pedepsei. Subsecvent, ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă, Colegiul penal, nu consideră raț*****al faptul că

prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei, în acest sens găsind veridice și aplicabile argumentele invocate de către acuzatorul de stat.

Prin urmare, prin prisma ansamblului de împrejurări ale speţei, Colegiul penal statuează că pedeapsa stabilită de către instanţa de fond cu aplicarea prevederilor art.90 Codul penal, suspendând condiţ*****at executarea pedepsei, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către inculpat, precum şi de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Prin urmare, în viziunea instanţei de recurs, fapta comisă de inculpat prezintă un pericol sporit pentru societate, care atentează la relațiile sociale cu privire la viața și sănătatea persoanei, prima instanță urma să țină cont de gravitatea infracțiunii comise, inclusiv de a menț*****a că prejudicierea relațiilor sociale cu privire la dreptul la viaţă, în calitate de valoare socială supremă are consecințe cu un pronunțat caracter grav, reprezentând una din cele mai importante probleme sociale, cu atât mai mult că aceasta reprezintă tendinţe ascendente. Respectiv, în asemenea situaţii pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unei pedepse reale cu executare, atât cu caracter general de prevenție cât și cu caracter concret, pentru a nu fi admise pe viitor săvârşirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracţiuni.

Colegiul penal menț*****ează că, legea prevede expres condițiile privind aplicarea suspendării condiț*****ate a executării pedepsei prevăzute de art.90 Cod penal, care se referă îndeosebi la pedeapsa aplicată şi natura infracțiunii; circumstanțele cauzei şi persoana infractorului; precum și aprecierea motivată a instanței că pentru atingerea scopului pedepsei penale nu este raț*****ală executarea reală a acesteia.

În această ordine de idei, instanța de recurs consideră că prima instanță nu a efectuat o analiză amplă a personalității inculpatului, ținând cont de datele referitoare la calitățile personalității inculpatului, manifestate prin natura faptei comise, în perioada premergătoare săvârşirii faptei prejudiciabile şi după săvârşirea acesteia, în timpul judecății (aspectele social-psihologice, cum ar fi caracteristică nesatisfăcătoare, lipsa unui loc de muncă, faptul atragerii anterior la răspundere penală (153-154 Vol.I), inclusiv pentru infracțiunea prevăzută de art. 349, 287 Cod penal, care în ansamblu denotă faptul că Bîtca Alexandru ar fi o persoană predispusă de a comite fapte ilegale, care nu a păşit pe calea corijării, continuându-și calea infracț*****ală.

La caz, pedepsele stabilite anterior nu au fost capabile să atingă unul din scopurile pedepsei penale – prevenirea comiterii unei noi infracțiuni de către făptuitor. Astfel, modalitatea executării pedepsei aplicată inculpatului Bîtca Alexandru nu este corect individualizată, nu este proporț*****ală cu gravitatea infracțiunii săvârșite, şi nu poate atinge scopul pedepsei penale.

Mai mult ca atât, prin aplicarea art.90 Codul penal se influențează în mod negativ asupra felului în care societatea percepe gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție, iar reacția coercitivă a statului se dovedește a fi una defectuoasă și ineficientă.

Prin urmare, prin prisma ansamblului de împrejurări ale speței, Colegiul penal statuează că modalitatea de individualizare a executării pedepsei stabilită de către instanța de fond, nu este echitabilă, nu corespunde limitelor stabilite de norma pentru care inculpatul a fost diferit justiției, motiv pentru care, nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, cât şi de alte persoane.

La rejudecarea cauzei penale instanța de fond urmează să individualizeze modalitatea de executare a pedepsei, reieșind din prevederile art.75 Codul penal, prin aplicarea procedeului de adaptare a naturii şi cuantumului sancțiunii la infracțiunea săvârșită şi persoana infractorului, la aptitudinea acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei, cu aplicarea sancțiunii efective, proporț*****ale şi convingătoare, să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată şi motivată, pronunțând-se asupra tuturor motivelor invocate de către participanții la proces.

În consecință, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 13.07.2022, a casa sentința în partea individualizării modalității de executare a pedepsei penale și de a remite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Cu referire la limitele rejudecării, Colegiul penal reține că, având în vedere conținutul prevederilor art. 451 și 436 Cod de procedură penală, instanța de fond, primind prezenta cauză spre examinare, va fi în drept să se expună doar asupra individualizării modalității de executare a pedepsei penale, adică exact în partea în care sentința Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 13.07.2022 a fost casată.

În rest, sentința Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 13.07.2022, din momentul pronunțării prezentei decizii, are puterea lucrului judecat în partea survenirii răspunderii penale a inculpatului Bîtca Alexandru, deci a condamnării publice a acestuia, în numele legii, pentru fapta prevăzută de art. 287 alin.3 Cod penal.

Pe cale de consecință, circumstanțele de fapt și cele de drept, constatate prin sentința Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 13.07.2022, în calitate de temei real și juridic al răspunderii penale, precum și existența sau lipsa temeiurilor de liberare de răspundere penală, nu mai pot fi reevaluate de către instanța de rejudecare.

Soluția dată se impune din raț*****amentele art. 50 Cod penal, potrivit căruia, „se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţ*****ale şi a persoanelor care le-au săvîrşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrîngere prevăzute de lege”. Or, din conținutul acestei prevederi se deduce că, pedeapsa penală, în calitate de măsură de constrângere, nu este un element constitutiv al răspunderii penale, ci o consecință a survenirii acesteia, nu întotdeauna obligatorie.

În conformitate cu art.447-449 alin.(1), pct. 2) lit. d) Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se admite recursul procurorului în Procuratura mun. *****, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Diana Vatavu declarat împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 13.07.2022, se casează parțial sentința, în partea individualizării modalității de executare a pedepsei penale, și se remite cauza la rejudecare, în această parte, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Se mențin celelalte dispoziții ale sentinței.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător Alexandru Spoială

Judecători Igor Chiroșca

Denis Băbălău